

РЕШЕНИЕ

№ 1474

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 28.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Макрина Л Христова, като разгледа дело номер **4810** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по повод на жалба с вх. № 13452 от 03.05.2019 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53 – 04 – 317 от 14.03.2019 г. по описа на Дирекция „Обжалване и данъчни осигурителна практика“ при ЦУ на НАП - С., подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Д. Д., чрез Адвокатско дружество „Т. и Т.“ и съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3 срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 14170 - 03437 – 091 – 001 от 10.05.2018 г., издаден от В. А. В., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и П. Т. П., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, поправен с РА № П – 2222 – 14180 – 92735 – 003 – 001 от 17.05.2018 г. за поправка на ревизионен акт, потвърден с решение № 329 от 22.02.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“.

Жалбоподателят отправя молба до съда да отмени РА като незаконосъобразен и необоснован, за което се излагат подробни съображения. В хода на съдебното производство, оспорващият редовно призован, се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата, депозира писмено становище и претендира сторените съдебно – деловодни разноси.

Ответникът – директорът на Д „ОДОП“, редовно призован се представлява от юрк. К., която оспорва жалбата, предлага същата да се отхвърли, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано във връзка с издаването на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р – 2222 – 14170 – 03437 – 020 – 001 от 05.06.2017 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, В. А. В., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложила извършването на ревизия на [фирма]. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: Данък върху добавената стойност от 01.04.2017 г. до 30.04.2017 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от П. Т. П., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и М. П. С., на длъжност главен инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 2 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 14.06.2017 г.

Със заповед за изменение на ЗВР № Р – 2222 – 14170 – 03437 – 020 – 002 от 09.08.2017 г., издадена от В. В., срокът за приключване на ревизията е продължен до 14.08.2017 г. и е добавено да обхваща и задължения по ДДС за периода от 01.05.2017 г. до 31.07.2017 г. Заповедта е връчена по електронен път на 09.08.2017 г.

Със заповед за изменение на ЗВР № Р – 2222 – 14170 – 03437 – 020 – 003 от 10.08.2017 г., издадена от В. В., срокът за приключване на ревизията е продължен до 14.09.2017 г. Заповедта е връчена по електронен път на 10.08.2017 г.

Със заповед за изменение на ЗВР № Р – 2222 – 14170 – 03437 – 020 – 004 от 11.09.2017 г., издадена от В. В., срокът за приключване на ревизията е продължен до 13.10.2017 г. Заповедта е връчена по електронен път на 19.09.2017 г.

Със заповед № Р – 2222 – 14170 – 03437 – 020 – 003 от 10.08.2017 г., на В. В., производството по извършване на ревизията е спряно на основание чл. 34, ал.1, т. 2 от ДОПК, считано от 19.09.2017 г. до 19.05.2018 г. заповедта е връчена на 21.09.2017 г. по електронен път и няма данни да е оспорена пред съда.

Със заповед № Р – 2222 – 14170 – 03437 – 020 – 003 от 10.08.2017 г., на В. В., производството по извършване на ревизията е спряно на основание чл. 34, ал.1, т. 2 от ДОПК, считано от 19.09.2017 г. до 19.05.2018 г. Заповедта е връчена на 21.09.2017 г. по електронен път и няма данни да е оспорена пред съда.

Със заповед № Р – 2222 – 14170 – 03437 – 143 – 001 от 05.02.2018 г., В. В. е възобновила производството по извършване на ревизията, считано от 05.02.2018 г. и е определила срок за завършване на ревизията до 01.03.2018 г. Заповедта е връчена на 07.02.2018 г. по електронен път.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р – 2222 – 14170 – 03437 – 092 – 001 от 15.03.2018 г., връчен на 19.03.2018 г. по електронен път. Срещу РД не е подадено възражение.

Издаден е РА № Р – 2222 – 14170 – 03437 – 091 – 001 от 10.05.2018 г., с който са установените задължения за довносяне на ЗДДС в общ размер на 64 867, 03 лв., от които задължения за ДДС в размер на 60 356,68 лв. и лихвите за просрочия към тях в размер на 4 510,35 лв. РА е връчен 14.05.2018 г. по електронен път.

На 17.05.2018 г. е издаден РА за поправка на РА № П – 2222 – 14180 – 92735 – 003 – 001, с който е поправена техническа грешка в таблица 1 – през месец 06.2017 г. приключва процедура по приспадане по реда на чл. 92, ал.1 от ЗДДС с резултат ДДС за възстановяване в размер на 47 171, 93 лв. Месец 07.2017 г. дружеството е с резултат ДДС за внасяне в размер на 107 528, 61 лв. Извършено е прихващане в таблица 2 от РА. Поправката е отразена на резултата в таблицата за внасяне само относно лихвата,

която е изчислена върху 107 528, 61 лв. от 15.08.2017 г. до 10.05.2018 г. и е в размер на 8 035, 42 лв. С оглед направената поправка на жалбоподателя е определен ДДС за внасяне в размер на 107 528,61 лв. при деклариран от дружеството резултат за периода в размер на 0,00 лв. РА за поправка е връчен на 18.05.2018 г. по електронен път.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 53 – 06 – 3241 от 25.05.2018 г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23 – 22 - 907 от 30.05.2018 г. по регистъра на дирекция ОДОП.

В срок за произнасяне по чл. 155, ал.1 от ДОПК, решаващият орган, на основание чл. 34, ал. 3 от ДОПК, със Заповед № РД – 04 – 10 от 16.07.2018 г., е спрял производството по административното обжалване. Със Заповед № РД – 05 - 8 от 20.02.2019 г. на директора на дирекция ОДОП производството е възобновено административното обжалване, като срокът за произнасяне е определен до 08.03.2019 г. След възобновяването директорът на дирекция ОДОП се е произнесъл с решение № 329 от 22.02.2019 г., с което е потвърдил РА.

Видно от констатациите в РД и РА се установява следваната фактическа обстановка:

В хода на ревизионното производство е констатирано, че жалбоподателят е вписан в Агенцията по вписванията на 17.06.2014 г., като управител и едноличен собственик на капитала от 10,00 лв. е посочен Д. Д.. Също така е констатирано, че през ревизирия период дейността на дружеството е свързана с покупко - продажба на стоки: витла за лодки.

Счетоводството на дружеството се е извършвало от [фирма] с ЕИК[ЕИК], съгласно договор за поръчка от 01.05.2017 г., прекратен на 05.09.2017 г.

Дружеството е регистрирано по реда на ЗДДС, считано от 04.07.2014 г.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на [фирма], приключила с протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ № П – 2222 – 10170 – 99940 – 141 – 001 от 12.07.2017 г.

На 24.07.2017 г. от ревизиращия екип е извършена инвентаризация на наличните стоки на дружеството, като същата е документирана с Протокол № АА328054 от 24.07.2017 г.

С Постановление №С170022-023-0003033/18.08.17 г. на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК са наложени предварителни обезпечителни мерки.

В хода на ревизията на 13.09.2017 г. е изпратена молба с референтен номер: VAT_BG_025604_IT от дирекция „Централно звено за връзка“ /ЦЗВ/ при ЦУ на НАП до данъчната/приходната администрация на Италия във връзка с „Е. РН“ S.R.L., IT07291060965 – клиент на жалбоподателя. Считано от 14.9.2017 г. е открита административна процедура за обмен на информация между компетентните органи на Република България и Италия съгласно чл. 7 от Регламент на (ЕС) 904/2010. Получен е отговор на молбата за информация от данъчната/приходна администрация на Италия с референтен номер VAT_BG_025604_IT_TID – 141 – 23860 – 2018 20180203_AF_RI_R.

Ревизиращите са констатирани, че от [фирма] е подадена е справка - декларация по ЗДДС за м. 04.2017 г. с вх. № 22142022829 от 12.05.2017 г. по реда на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС с посечен в клетка „81“ от СД резултат за периода ДДС за възстановяване в размер на 47 142,50 лв. Установено е, че са налице обстоятелства за възстановяване на данъка в срока по чл. 92, ал. 3 от ЗДДС, тъй като за последните 12 месеца преди текущия са извършени облагаеми доставки с нулева ставка в размер над 30 % от

общата стойност на всички извършени от лицето доставки за същия период.

Събрани са данни че данъчният кредит през м. 04.2017 г. е формиран от покупка на „витла за моторни лодки“ от [фирма], като от приходните органи не е извършена корекция на упражненото право на приспадане по фактура № [ЕГН] от 28.04.2017 г. с данъчна основа 234 990,00 лв. и ДДС – 46 998,00 лв. и с предмет на доставката - 12 бр. „витла за лодки“. При насрещната проверка на НАУТИКА КОНСУЛТ“ Е. е посочено, че стоката е транспортирана от [фирма] с МПС фолксваген „Пасат“ с рег. [рег.номер на МПС] .

При анализ на предоставените оборотни ведомости за ревизирия период е констатирано от приходните органи, че към 31.07.2017 г. сч. сметка 205 /Транспортни средства/ е с дебитно салдо в размер на 33 32,28 лв., сч. сметка 304 /Стоки/ е с дебитно салдо в размер на 381 347,08 лв., сч. сметка 401 /Доставчици/ е с кредитно салдо в размер на 1 374 824,60 лв., сч. сметка 411 /Клиенти/ е с дебитно салдо в размер на 763 182,44 лв., сч. сметка 493 /Разчети със собственици/ е с дебитно салдо в размер на 15 646,64 лв., сч. сметка 501/Каса в лева/ е с дебитно салдо в размер на 16 302,87 лв., сч. сметка 502 /Каса във валута/ е с дебитно салдо в размер на 122 804,65 лв. и сч. сметка 504 /Разплащателна сметка във валута/ е с дебитно салдо в размер на 484,17 лв.

В ревизионното производство е констатирано от органите по приходите, че през ревизирия период дружеството е декларирало, че е извършвало единствено облагаеми доставки с място на изпълнение на територията на страната, облагаеми с 20 на сто и ВОД.

При извършената на 24.07.2017 г. инвентаризация на наличните стоки на дружеството в нает обект /гараж от 18 кв. м./, находящ се в [населено място], [улица], използван за съхранение на „витла за лодки“ от органи по приходите е констатирано, че са налице липси на активи, като същото е документирано с Протокол № АА328054 от 24.07.2017 г. Отварянето на кашоните по време на инвентаризацията е извършено в присъствието на управителя на дружеството - Д. Д., В. С. И., в качеството ѝ на упълномощено лице и А. А. Л. – лице, осъществяващо превода от италиански на български език и обратно, осигурено от Д. Д.. В деня на извършената инвентаризация управителят на дружеството е декларирал, че няма стоки на път, чужди стоки, стоки на консигнация в обекта и предоставени стоки на трети лица.

В хода на инвентаризацията от страна на дружеството са представени оборотна ведомост към 24.07.2017 г., договор за наем от 11.06.2017 г., както и последно издадена от дружеството към момента на проверката фактура №[ЕИК] от 30.06.2017 г. /на стойност 960,00 лв./ и последно получена от него, към момента на проверката фактура №[ЕИК] от 28.04.2017 г. /на стойност 281 988,00 лв./. Също така е представена справка за наличността на артикули по отчетна стойност към 24.07.2017 г., състояща се от 1 страница, 2 позиции и съдържаща, наименованието на съответния артикул, количеството му, единична цена и сума. При инвентаризацията е посочено, че стоката счетоводно е заведена само по вид, без серийни номера.

След анализ на представените документи е констатирано от приходните органи, че според предоставената справка общата стойност на наличната стока е в размер на 918 990,00 лв. При извършеното физическо преброяване на наличните стоки е установено, че в гаража са налични общо 52 бр. кашони /затворени и опаковани с тиксо/, от които при отварянето им с цел физическо преброяване на стоката се установи, че в 22 бр. кашони има по 1 бр. витло във всеки кашон /от тях 12 бр. петкрили витла и 10 бр. четирикрили витла/, а останалите 30 бр. кашони са празни. Данните за реално

установените количества от съответен артикул, описани в описа на наличните стоки са съпоставени с данните за количествата от същия артикул, посочени в предоставената справка за наличност по артикули по отчетна стойност към 24.07.2017 г., в резултат на което са установени несъответствия, изразяващи се в липса на 30 бр. витла на стойност 537 643,08 лв., в т. ч.: липса на 9 бр. витла с 4 крила на обща стойност 137 344,74 лв. при заведени 19 бр. витла с 4 крила за 289 950,00 лв. и установени налични 10 бр. витла на стойност 152 605,26 лв. по цена от 15 260.5263 лв. за брой. Също така е констатирана и липса на 21 бр. витла с 5 крила на обща стойност 400 298,18 лв. при заведени 33 бр. витла с 5 крила за 629 040,00 лв. и установени налични 12 бр. витла за 400 298,18 лв. по цена от 19 061,81 лв. за брой.

В РД и РА е направен извод, че е налице липса на стоки за 537 643,08 лв., с оглед на направената съпоставка на данните от оборотна ведомост към 24.07.2017 г. и справката „наличности по артикули“ към 24.07.2017 г., съгласно които към тази дата счетоводна сметка 304 – „стоки“ е с дебитно салдо в размер на 918 990,00 лв., а фактическата наличност на стоките в обекта при извършената инвентаризация на 24.07.2017 г. е на обща стойност от 381 346,92 лв. В тази връзка е формирано заключение, че е установена липса на стоки за 537 643,08 лв.

В ревизионното производство е констатирано, че от [фирма] е декларираната вътреобщностна доставка на стоки към „Е. РН“ S.R.L., IT07291060965 във връзка с издадена от българското дружество фактура № [ЕГН] от 21.07.2017 г. с данъчна основа – 277 800,00 евро с предмет на доставката 30 бр. витла за лодки, като ДДС не е начислен от българското дружество на основание за чл. 84 от ЗДДС.

От жалбоподателя е представено писмено потвърждение за получената стока от италианското дружество, по отношение на което приходните органи са приели, че посоченото в него дата на получаване на стоката се отличава от тази в издадената фактура. От страна на [фирма] е посочено, че не притежава транспортен документ /ЧМР/ за превоз на стоката от България до Италия, както и че не е налице разплащане по фактурата. След анализ на представените документи от ревизираното лице е направено заключение, че от [фирма] не са ангажирани транспортни документи за превоз на процесните стоки.

В получения отговор от данъчната/приходна администрация на Италия с референтен номер VAT_BG_025604_IT_TID-141-23860-2018_20180203_AF_RI_R е посочено, че „Е. РН“ S.R.L. е липсващ търговец, като италианското дружество е deregистрирано, считано от 26.01.2018 г.

След анализ на горесцитираните факти и обстоятелства е направен извод, че не са налице основанията на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС и чл. 45 от ППЗДДС за извършена вътреобщностна доставка на стоки.

С оглед на това, че при извършената инвентаризация на 24.07.2017 г. е установена липса на стоки в размер на 537 643,08 лв. е направен извод, че не са налице основанията за извършен ВОД на стоки от България към Италия, поради което на основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 86, ал. 1 от ЗДДС е начислен през м. 07.2017 г. ДДС в размер на 107 528,61 лв. върху установената липса на стоки в размер на 537 643,08 лв. при извършената инвентаризация по сч. сметка 304.

Оспорваният е обжалвал РА пред решаващият орган, който с решение № 329 от 22.02.2019 г. го е потвърдил.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнителни ангажираните

писмени документи от страните. При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Спорът в настоящото производство се свежда до това дали осъществените от жалбоподателя доставки към „Е. РН“ S.R.L представляват ВОД по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, спрямо които, на основание чл. 53, ал. 1 от ЗДДС, е приложима нулева данъчна ставка или са облагаеми доставки с място на изпълнение в страната по смисъла на чл. 12, ал. 1 от ЗДДС.

Разпоредбата на чл. 7 от ЗДДС определя ВОД като доставка на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика – регистрирано по ЗДДС лице, или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка. По силата на чл. 53 от ЗДДС ВОД са облагаеми с нулева ставка на данъка. В този смисъл, при извършване на вътреобщностни доставки, не се начислява данък върху добавената стойност, а едновременно с това доставчикът ползва право на приспадане на данъчен кредит за съответните стоки. За да бъде приложим режимът за вътреобщностна доставка на стоки, следва кумулативно да са изпълнени изискванията, визирани в чл. 7 от ЗДДС, а именно: доставчикът да е регистрирано по ЗДДС лице на територията на страната, получателят да е регистрирано лице за целите на ДДС в друга държава членка на ЕС, доставката да е възмездна и стоките да бъдат транспортирани от територията на страната до територията на друга държава членка, като транспортът се осъществява от или за сметка на доставчика или от и за сметка на получателя.

С чл. 53, ал. 2 от ЗДДС законодателят прави препратка към ППЗДДС по отношение на документите, удостоверяващи извършването на ВОД. Съгласно разпоредбата на чл. 45 от ППЗДДС, доставчикът следва да разполага с документ за доставката /фактура/ и документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава-членка. Те се изразяват в:

а/ транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на другата държава - членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя; в писменото потвърждение се посочват дата и място на

получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество;

б/ транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава - членка – когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика.

При прилагането на посочената нормативна уредба, от съществено значение е изясняване на обстоятелството за чия сметка е реализиран транспортът на съответните стоки.

В конкретния случай жалбоподателят по отношение на ВОД към „Е. РН“ S.R.L е представило доказателства за произход на стоката, фактура [ЕГН] от 21.07.2017 г., издадена на италианския контрагент, в които е посочен идентификационен номер за ДДС на получателя – регистрирано лице за целите на ДДС в друга държава-членка на ЕС и писмено потвърждение за получаване на стоките. Между страните не се спори, че от оспорвания не са представени доказателства за транспортирането на стоките /CMR/ за превоз на стоки, съдържащи данни за фактическия получател, превозвач и конкретните транспортни средства, с които е осъществен превозът на стоките, както и за възмездността на доставката. На следващо място трябва да се посочи, че както в хода на ревизията, така и пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани банкови извлечения, удостоверяващи извършено разплащане по фактура № [ЕГН] от 21.07.2017 г.

Във връзка с ангажираните доказателства към жалбата от страна на настоящата инстанция, чрез дирекция „ЦЗВ“ при ЦУ на НАП е изпратена молба до данъчната/приходната администрация на Италия с оглед установяване дали „Е. РН“ S.R.L. е декларирало вътреобщностно придобиване по фактура № [ЕГН] от 21.07.2017 г., издадена от [фирма] и автентичността на приложените към жалбата съобщение за осъществено получаване и справка за вътреобщностни доставки и придобивания на предоставени и получени стоки и услуги.

На 11.01.2019 г. по електронен път с вх. № 23 – 22 - 907 по регистъра на дирекция ОДОП С. е получен, чрез „ЦЗВ“ при ЦУ на НАП от данъчната/приходната администрация отговор, че италианският търговец и неговия законен представител са изчезнали и дружеството е прекратило дейността си на 17.11.2017 г. Посочено е, че ДДС номера на „Е. РН“ S.R.L. е deregистриран, считано от 26.01.2018 г., като не са открити никакви счетоводни документи и/или документи.

От събраните по делото доказателства може да се направи обоснован извод, че не са налице такива, даващи основание да се приеме наличието на осъществен ВОД, както за установяване на прехвърлянето на правото на собственост, така и за физическото

изнасяне на предмета на доставките извън пределите на страната. От друга страна неоткриването на италианския контрагент на ревизираното лице и липсата на данни за отразяването на доставката по горесцитираната фактура в регистрите на данъчната/приходната администрация на Италия обуславят фиктивния характер на представеното писмено потвърждение за получаване на стоката.

Същевременно при извършената инвентаризация на 24.07.2017 г. в присъствието на управителя на жалбоподателя при направената съпоставка с данните към същата дата от сч. сметка 304 и от оборотната ведомост е установена липсата на стоки в размер на 537 643,08 лв.

В резултат на гореизложеното настоящата инстанция споделя направения извод от приходните органи, че с фиктивния ВОД по фактура № [ЕГН] от 21.07.2017 г. от жалбоподателя е направен опит да трансформира липсата на стоки във ВОД на стоки от България за Италия. Предвид това в настоящия случай е доказано наличието на знание при доставчика, че не е осъществен ВОД на стоки по фактура № [ЕГН] от 21.07.2017 г.

Следователно твърденията на органите по приходите за липса на реално осъществен ВОД към „Е. РН“ S.R.L. са подкрепени с категорични доказателства. Към преписката липсват по реда на чл. 45 от ППЗДДС доказателства относно спорната доставка. В процесния РА се съдържат констатации за липса на относими документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на другата държава-членка. При тази фактическа обстановка и с оглед събраните доказателства настоящата инстанция приема, че не са налице елементите на доставка на стока, която отговаря на легалната дефиниция на чл. 7 от ЗДДС.

По смисъла на чл. 79, ал. 1 от ЗДДС, регистрирано лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, е приспаднало данъчен кредит за произведена, придобита или внесена от него стока, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоката начислява и дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит. Предвид горния текст, при така установената на 24.07.2017 г. липса на стока, ревизираното лице, тъй като е приспаднало данъчен кредит при придобиването ѝ, следва да извърши корекция на този данъчен кредит.

В действащата нормативна уредба липсва легално определение на понятието „липси на материални запаси“. Общоприето е обаче, че става въпрос за всеки случай, при който материалният запас изцяло или частично изчезва от патримониума на предприятието. Липсата може да се дължи на събитие, довело до липси на материални запаси (например, пожар, наводнение, естествени фири, кражба и др. подобни),

като следствие на провеждана инвентаризация на материалните запаси. Същата се документира с първичен документ /протокол за констатирани липси/. В конкретния случай липсата е констатирана от органи по приходите при извършена инвентаризация на 24.07.2017 г.

По реда на ал. 4 от чл. 79 от ЗДДС начисляването на данък по ал. 1 се извършва в данъчния период, през който е възникнало съответното обстоятелство, чрез съставяне на протокол за определяне размер на дължимия данък и отразяването му в дневника за продажби и справка-декларация за този данъчен период.

Следва да се отбележи, че от страна на оспорващия не се излагат абсолютно никакви твърдения и възражения относно установената липса на стоки. Вместо това и в жалбата до съда и в представеното становище се акцентира единствено и само по извършения ВОД. Нещо повече от материалите по делото, РА – стр. 22, се установява, че по отношение на предходните доставки на процесните стоки между жалбоподателя и неговия доставчик няма извършено плащане, а само документна обработка.

В тази връзка е необходимо да се отбележи, че не намира приложение в случая цитираната от оспорващия съдебна практика на ВАС и СЕС, макар делата също да касаят ВОД.

В заключения трябва да се посочи, че не са налице елементите на доставка на стока, която отговаря на легалната дефиниция на чл. 7 от ЗДДС, като фактурите, издадена от жалбоподателя, не обективира реална сделка и това е известно или няма как да не е известно на жалбоподателя. В конкретния случай, именно общата преценка на събраните доказателства и на установените в хода на ревизията факти и обстоятелства води до извода, че се касае за фактура, издадена от [фирма], без да са налице реално развили се търговски взаимоотношения между жалбоподателя и италианския му контрагент.

По изложените съображения жалбата на [фирма] следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана, а РА да се потвърди като законосъобразен.

С оглед изхода на спора и направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да се уважи. При това положение на ответника на основание чл. чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения във връзка с чл. 161, ал.1 от ДОПК в размер на 3 605,00 (три хиляди и шестстотин и пет) лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 14170 - 03437 – 091 – 001 от 10.05.2018 г., издаден от В. А. В., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и П. Т. П., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, поправен с РА № П – 2222 – 14180 – 92735 – 003 – 001 от 17.05.2018 г. за поправка на ревизионен акт, потвърден с решение № 329 от 22.02.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 3 605,00 (три хиляди и шестстотин и пет) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: